

Konsertprogrammet i detalj

Vi som lyckats få biljett till konserten fick uppleva en föreställning med mycket humor och även lite allvar.

Här följer ett litet referat, som på inget vis kan återge den stora upplevelsen av vad fyra professionella artister kan prestera efter bara två dagar tillsammans. Vilket artisteri!

Kvällens pianist var **Johan Hugosson**, som konferencieren Gunnar Mattsson efter välkomnande av publiken kallade in. Han slog sig ner vid flygeln, medan sopranen **Mia Karlsson** lät vänta på sig. Snart hördes sång från foajén, varifrån hon kom in sjungandes Adeles "*Skrattaria*" ur operetternas operett *Die Fledermaus* – *Läderlappen* – av Johann Strauss d.y. Så lydde ju också konsertens rubrik *Det bästa av det bästa!*

Därpå presenterades tenoren **Niklas Andersson**, som sjöng *This is the moment* ur musikalen *Jekyll & Hyde*, varpå sångarna förenades i duetten *Tonight* ur *West Side Story*.

Johan Hugosson är en mångsidig pianist, som spelar musik av alla genrer, ger klassiska konserter, ackompanjerar skickligt och lyhört, improviserar, komponerar. Det sista fick vi ett första smakprov på i *Tango Cataclismo*. Inspirationen till stycket fick Johan av att han själv börjat dansa tango.

Så återkom Mia med *I could have danced all night* ur *My Fair Lady*, en musikal hon alltid önskat få framträda i på scenen.

Nästa tango på programmet var *Tango Jalousie* av dansken Jacob Gade. Då kom den hemliga gästen, **Rimma Gotskosik**, med sin fiol och i en för stycket så passande den rödaste av alla klänningar. Hennes uppenbarelse väckte ett sus hos publiken, som fick alla sina förväntningar uppfyllda i ett ömsom smäktande, ömsom eldigt framförande av denna tango, världens mest kända?

On the streets where you live ur *My Fair Lady* gav Niklas anledning att kort berätta handlingen. Många minns Jarl Kulle i hans paradroll som professor Higgins, som skall lära blomsterflickan Eliza att tala "fint" i stället för hennes föga salongsmässiga språk. Vid uppsättningen på Göteborgs-operan, där Niklas var med, hade man valt att låta hennes londonslang motsvaras av den göteborgska!

Nästa entré på scenen var åter Rimma, nu i countrydress, spelande folkmelodin *Buckshot Mountain* på countryvis, like a fiddler.

Inte oväntat innehöll konserten flera inslag av Benny Andersson och Björn Ulvaeus. Mia sjöng Kristinas ljuva *Duvemåla hage*, och Niklas *Guldet blev till sand*, en sorglig sång.

Sista inslag före paus *Come what may* var hämtad från musikalen *Moulin Rouge*, som bara funnits i en filmversion.

Efter paus berättade Niklas om sina erfarenheter av att delta i Melodifestivalen, vilket han gjort två gånger, och sjöng sedan *You raise me up* av Rolf Løvland, som inte ens fick med sin låt i den norska melodifestivalen. Den blev i stället en världshit!

Både Mia och Niklas har spelat i *Phantom of the Opera*, fast inte mot varandra. Av den utlovade och fängslande musikalen framfördes fyra sånger, först *Think of me* med Mia, sedan i duett *All I ask of you*. De två andra, *Music of the Night* och den mäktiga *Phantom of the Opera*, bildade senare avslutning på hela konserten.

Däremellan kom en rad programpunkter – konserten blev tre timmar lång med en tjugominuters-paus inräknad. Men så blir det lätt, när man vill bjuda på det bästa av det bästa!

Rimma spelade *Meditation* ur operan *Thaïs* av Jules Massenet, ett ljuvligt önskestycke för många.

Niklas sjöng *Feeling good*, som han också kallat sin senaste skiva, med stor scenisk utstrålning. Stycket är ur musikalen *The Roar of the Grease Paint*.

Rösterna fick så vila sig medan den ständige ackompanjatören Johan Hugosson fick presentera ännu en egen komposition, *From Dusk to Dawn*, som han också spelat i London. Det är ett meditativt stycke musik till skillnad från det explosiva *Tango Cataclismo*.

Sången *Lippen schweigen* ur *Glada Änkan*, ofta kallad *Änkevalsen*, sjöngs uttrycksfullt av Mia, som gick ner bland publiken och elegant och graciöst plötsligt bjöd upp konferencieren Gunnar Mattsson till en stilla vals innan hon, fortfarande sjungande, återvände till scenen.

Nu var det dags för ett fiolinslag igen: Rimma framförde *Czardas* av italienaren V. Monti så eldigt och ekvilibristiskt man kan tänka sig, dessutom som en humoristisk katt-och-råtta-lek med Johan. Han var med på noterna i både piano-spelet och mimiken och publiken hade kul.

Nästa "ABBA-block" var två sånger ur deras musikal *Chess*, skriven på engelska och uruppförd i London. Vi fick höra *You and I* som duo och *Anthem* med Niklas.

Som en pärla vid sidan av musikalerna kom *Gabriellas sång* ur filmen *Så som i himmelen* med Mia, också den en älskad sång.

Efter de tidigare nämnda avslutande sångerna ur *Phantom of the Opera* och de livliga applåderna för den svenska artistkvartetten – ett riktigt Dream Team, tyckte Gunnar Mattsson - fick vi ett extranummer. Vad kunde ha passat bättre än *Thank you for the Music* efter en sådan upplevelserik musikafton?

Men det räckte inte – Gunnar Mattsson lärde vår publik hur spanjorerna gör: de ropar *otro, otro, otro* och så fick vi ännu ett: *Time to say goodbye!*

Efter blomstertack var artisterna kvar en kort stund vid scenkanten med publiken. Man hade med sig sina skivor och Johan även noter, för han är pionjär som pianopedagog utöver allt det andra. Konsten att förmå barn att behålla glädjen för musik och lusten att spela, trots de oundvikliga kraven

att öva, kunde hans mor. Denna konst har han utvecklat i sin notserie *Piano Passion*. Johan själv är det levande exemplet på att metoden är mycket framgångsrik för den som har talangen!

Text: Birgitta Kruckenberg
Foto: Lilian Ronander